

АНАЛІЗ
постанови Кабінету Міністрів України
«Деякі питання організації надання соціальних послуг»
від 14.01.2026 р. № [64](#)

ІНІЦІАТОРИ ДОКУМЕНТУ

Міністерство соціальної політики, сім'ї та єдності України

ЗАГАЛЬНИЙ КОНТЕКСТ

Постанова Кабінету Міністрів України № [64](#) від 14.01.2026 р. прийнята з метою врегулювання організаційних та процедурних питань надання соціальних послуг, зокрема в частині уточнення механізмів їх фінансування, визначення суб'єктів надання соціальних послуг, а також порядку взаємодії органів державної влади, органів місцевого самоврядування та недержавних надавачів соціальних послуг.

Постанова спрямована на:

- уніфікацію підходів до організації надання соціальних послуг;
- деталізацію процедур залучення недержавних надавачів;
- врегулювання механізмів фінансування та контролю якості соціальних послуг;
- забезпечення прозорості використання бюджетних коштів.

Прийняття акта відбулось в умовах продовження реформи системи соціального захисту, децентралізації повноважень та розширення ролі територіальних громад у забезпеченні соціальних послуг населенню.

СУТЬ ЗАПРОПОНОВАНИХ ЗМІН

Новий Порядок організації надання соціальних послуг, ведення випадку та визначення чисельності соціальних менеджерів, відповідальних за забезпечення та ведення випадку пояснює, як громади мають організовувати соціальну допомогу та підтримувати людей і сім'ї, які цього потребують.

Постановою визначено порядок:

- прийняття рішення про надання соціальної послуги за результатами оцінювання потреб;
- укладення договору про надання соціальної послуги;
- фінансування соціальних послуг за рахунок бюджетних коштів;
- залучення недержавних суб'єктів до надання соціальних послуг;
- здійснення моніторингу та контролю якості соціальних послуг.

Постанова передбачає можливість надання соціальних послуг як комунальними установами, так і громадськими об'єднаннями, благодійними організаціями, іншими недержавними суб'єктами за умови відповідності встановленим критеріям.

Закріплюється договірна модель взаємодії між замовником соціальних послуг (органом місцевого самоврядування або уповноваженим органом) та надавачем послуг.

Постанова зазначає, що фінансування соціальних послуг здійснюється за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, інших джерел, не заборонених законодавством.

Постанова деталізує можливість застосування механізмів соціального замовлення та компенсації вартості послуг, що створює правові підстави для залучення громадського сектору до бюджетних програм у сфері соціального захисту.

Водночас акт не передбачає створення окремих нових видатків державного бюджету, а спрямований на впорядкування використання наявних ресурсів.

ПОЗИТИВНІ АСПЕКТИ

Серед переваг для ОГС, громадських та благодійних організацій варто відмітити:

- нормативне закріплення можливості участі недержавних організацій у системі надання соціальних послуг;
- створення правових підстав для укладення договорів з органами місцевого самоврядування;
- розширення доступу до бюджетного фінансування через механізми соціального замовлення;
- підвищення інституційної легітимності громадських та благодійних організацій як професійних надавачів соціальних послуг;
- стимулювання професіоналізації та стандартизації діяльності ОГС у соціальній сфері.

НЕГАТИВНІ АСПЕКТИ, РИЗИКИ

До недоліків та ризиків постанови для громадського сектору можна віднести:

- збільшення адміністративного навантаження у зв'язку з вимогами щодо звітності, фінансового контролю та відповідності встановленим стандартам;
- ризик формального або непрозорого застосування механізмів соціального замовлення на місцевому рівні;
- залежність обсягів фінансування від фінансової спроможності територіальних громад;
- можливість нерівних умов конкуренції між комунальними установами та недержавними надавачами в наслідок специфіки ціноутворення щодо соціальних послуг (користування майном громади комунальними установами на правах оперативного управління, фінансування з місцевого бюджету та покриття витрат);
- потенційні ризики надмірного контролю та втручання у діяльність недержавних організацій.

РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ПОКРАЩЕННЯ

Постанова може сприяти інституційному зміцненню громадського сектору у сфері соціального захисту за умови забезпечення прозорості процедур та рівного доступу до бюджетних ресурсів.

Разом з тим, без належного врегулювання конкурсних процедур та забезпечення довгострокового фінансування існує ризик ситуативного залучення ОГС без формування сталої партнерської моделі між державою та громадянським суспільством.

ВИСНОВОК

Постанова Кабінету Міністрів України № [64](#) від 14.01.2026 р. є елементом подальшого впорядкування системи організації надання соціальних послуг та формування договірної моделі взаємодії між органами влади та надавачами соціальних послуг.

Для організацій громадянського суспільства акт створює додаткові можливості участі у сфері соціального захисту населення та отримання бюджетного фінансування. Водночас ефективність його реалізації залежатиме від практики застосування на рівні територіальних громад, забезпечення прозорих конкурсних процедур та недопущення надмірного регуляторного навантаження на недержавних надавачів.

З огляду на зазначене, доцільним є здійснення подальшого моніторингу імплементації постанови та оцінка її фактичного впливу на розвиток громадянського сектору у сфері соціальних послуг.